03/01/2019

Την Αγιοβασιλόπιτα της χρονιάς ευλόγησε ο Μητρ.Χίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν κ. Μᾶρκος τήν τετάρτη 2 Ἰανουαρίου 2019 εὐλόγησε στόν Ἱ. Μητροπολιτικὸ Ναὸ τὴν Ἁγιοβασιλόπιττα τοῦ ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, παρουσία τῶν Κληρικῶν, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἀρχῶν τῆς Θεοσώστου Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ακολουθεί αναλυτικά η ανακοίνωση της Ι.Μητροπόλεως

Ὁ Σεβασμιώτατος στήν ὁμιλία του ἐτόνισε ὅτι ὁ Χρόνος εἶναι δημιούργημα τοῦ Θεοῦ πρός ἐξυπηρέτησι τοῦ σκοποῦ τῆς Θείας Οἰκονομίας. Ἡ ὁλοκλήρωση τῆς ἀποστολῆς του συμπίπτει μέ τήν ἔλευσι τοῦ Θεοῦ Υἱοῦ στόν κόσμο μας, κατά τό λόγο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: “ὅτε ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τόν Υἱόν αὐτοῦ...”. Ἔκτοτε, ἡ ἔννοια τοῦ χρόνου ἀνάγεται στήν διάσταση τοῦ αἰώνιου καί κατά τόν ὕμνο τῆς Ἑορτῆς τῆς Ἀναστάσεως καλούμεθα σέ “ἄλλην βιοτήν τῆς αἰωνίου ἀπαρχήν”, ὅπου τό “νῦν” περιχωρεῖται στό “ἀεί” καί τό “ἀεί” περιλαμβάνει τό “νῦν” μερικόν κατά τίς σωτηριολογικές ἐκφωνήσεις τῶν ἀκολουθιῶν τῆς Ἐκκλησίας μας ‘’πάντοτε νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αιώνων”.

Καλούμεθα, λοιπόν νά ζήσουμε τό αἰώνιο, ἀφήνοντες τό παλαιό καί ἐνδυόμενοι “τό καινόν” τό νέον, ἀφοῦ “ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε”, ὥστε σκοπός μας στό νέο Ἔτος νά εἶναι νά κερδίσουμε τόν Παράδεισο. Σύνθημά μας ἄς εἶναι “τά πάντα καί ἐν πᾶσι Χριστός”. Αὐτή εἶναι ἡ Εὐχή τοῦ Ἐπισκόπου, Μητροπολίτου καί Ἀρχιθύτου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν.

Ἀκολούθησε ἡ εὐλόγηση τῶν Ἁγιοβασιλοπιττῶν τοῦ Συλλόγου Ἱεροψαλτῶν Χίου “ΡΩΜΑΝΟΣ Ο ΜΕΛΩΔΟΣ”, τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν ”Μητροπολίτης Διονύσιος Μπαϊρακτάρης” καί τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Χιακῆς Ἐκκλησίας “ΣΗΜΑΝΤΡΟ” .

Ὁ Σεβασμιώτατος ἀπευθυνόμενος σέ ὅλους τούς παρευρισκομένους ἐτόνισε ὅτι ὁ Χρόνος ὡς ὧρες, ἡμέρες καί αἰώνας ἔχει σωτηριολογικό περιεχόμενο καί ἐκφράζεται μέσα στή Θεία Λειτουργία τετραπλῶς: “Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα”.

Ἡ ἔννοια “τελεία” εἶναι ἡ πραγμάτωση τοῦ σκοποῦ (τέλος = σκοπός) καί αὐτός δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τήν κατόρθωση τῆς σωτηρίας.

Στή συνέχεια ἡ ἔννοια “ἅγιος” ἀναφέρεται κατά κυριολεξία στόν Τριαδικό Θεό ἀλλά κατά Χάρη Θεοῦ καλούμεθα κι’ ἐμεῖς σ’αὐτή τήν ἁγιότητα σύμφωνα μέ τή προτροπή τοῦ Κυρίου μας “ἅγιοι γίνεσθε ὅτι ἐγώ ἅγιος εἰμι” .

Ἡ σημασία τῆς “εἰρήνης” ἔχει τριπλό χαρακτῆρα ἀφοῦ ἀναφέρεται στήν εἰρήνη, τήν καταλλαγή μέ τόν ἑαυτό μας, μέ τόν Θεό, μέ τόν συνάνθρωπο καί ὅλη τή δημιουργία.

Τέλος, “ἡ ἁμαρτία” εἶναι ἐκείνη πού χωρίζει τόν ἄνθρωπο ἀπό τό Θεό ὡς παράβαση καί παρακοή τοῦ θελήματός του, γι’αὐτό καί ἡ Εὐχή τοῦ Σεβασμιωτάτου

εἶναι στή χρονική αὐτή περίοδο πού χαρίζει ὁ Θεός νά ἐργασθοῦμε ὅλοι ὥστε ὁ (καινός) νέος Χρόνος νά εἶναι τέλειος, ἅγιος, εἰρηνικός καί ἀναμάρτητος.

Στή συνέχεια προσῆλθε στήν Ἐνοριακή αἴθουσα τοῦ Ἱ. Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Χίου, ὅπου εὐλόγησε τήν Ἁγιοβασιλόπιττα τῶν Ἀναγνωστῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὁμίλησε ἑορτίως καί τούς προέτρεψε ἡ ζωή τους νά εἶναι σύμφωνη μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί μέ τή Χάρη τοῦ Κυρίου μας νά ἀριστεύουν στή ζωή καί τά ἔργα τους.

Ἀκολούθησε ἡ εὐλόγηση τῆς Ἁγιοβασιλόπιττας στό Δημαρχεῖο Χίου, παρουσία τοῦ Δημάρχου Χίου, λοιπῶν Πολιτικῶν καί Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν καί τῶν Περιφερειακῶν Συμβούλων, καί εὐχήθηκε ἑορτίως.

Τέλος, τό ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας εὐλόγησε τήν Ἁγιοβασιλόπιττα τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου (Γ.Φ.Τ.) τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν, στήν ὁποία παρευρέθηκαν τά Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καθώς καί πλῆθος συνεργατῶν καί διακονούντων στό Κοινωνικό καί Φιλανθρωπικό ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί στούς τομεῖς: “Γεύματα Ἀγάπης”, “Ἱματιοθήκη Ἀγάπης”, “Διακονία Ἀσθενῶν”, “Τράπεζαι Αἵματος”, “Διακονία Φοιτητῶν” (Ἵδρυμα ΒΑΡΛΑ) , Διακονία Οἰκογένειας, “Δός μοι τοῦτον τόν ξένον” κ.λ.π.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἀπευθυνόμενος στούς παρευρισκομένους ἐτόνισε ὅτι διακονοῦμε τό ἄνθρωπο, γιατί εἶναι ἐντολή τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός εἶναι ὁ μόνος φιλάνθρωπος καί τή διακονία μας αὐτή τήν ὀνομάζουμε φιλανθρωπική γιατί εἶναι ἐντολή τοῦ Θεοῦ.

Διακονοῦμε μέ τά “Γεύματα ἀγάπης” γιατί ὁ Κύριος μᾶς λέγει “ἐπείνασα καί ἐδώκατέ μοι φαγεῖν”. Διακονοῦμε μέ τήν “Ἱματιοθήκη Ἀγάπης” γιατί ὁ Κύριος μᾶς λέγει “γυμνός, καί περιεβάλετέ με”. Διακονοῦμε τούς ἀσθενεῖς γιατί ὁ Κύριος μᾶς λέγει “ἠσθένησα καί ἐπισκέψασθέ με”. Διακονοῦμε τούς φοιτητές μας γιατί ὁ Κύριος μᾶς λέγει

“Θεός ἔδωκεν ἀνθρώποις ἐπιστήμην ἐνδοξάζεσθαι ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ”, διακονοῦμε τούς ἀσυνοδεύτους ἀνηλίκους ἐξ ἐμπολέμων Χωρῶν, γιατί ὁ Κύριος μας λέγει “ξένος ἤμην καί συνηγάγετέ με”. Ἡ προσφορά μας στόν ἄνθρωπο εἶναι προσφορά στό Θεό καί ὑπηρετοῦντες τόν ἄνθρωπο, ὑπηρετοῦμε τόν Θεό. Ὁ Θεός νά ἐνισχύει καί νά ἐνδυναμώνει ὅλους τούς ὑπηρετοῦντες στό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας Του, μιά ὑπηρεσία γιά τόν Θεό καί γιά τή Δόξα Του.